

Acknowledgement

નિવેદન

ગઝલ વારસામાં મળી. ઉચ્ચ અભ્યાસના અનુષંગે તેની સમજ ઉત્તરોત્તર વિકસતી ગઈ. ગઝલ-સર્જન નિમિત્તે ગઝલ વિશે વિચારવાનું થયું. મનમાં થોડાંક પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થયા - સ્વરૂપલક્ષી, આકારલક્ષી અને સૌંદર્યલક્ષી. એ સંદર્ભમાં ગુજરાતી ગઝલના ઉદ્ભવ, વિકાસ અને સ્વરૂપ ઉપર મહાનિર્બંધ લખવાનું વિચાર્યું. પરંતુ માનનીય સિતાશુભાઈએ ગઝલનું સૌંદર્યશાસ્ત્ર લખવાનું ૧૯૬૧માં સૂચન કર્યું. પરિણામે આ મહાનિર્બંધ - '૧૯૪૨ પછીની ગુજરાતી ગઝલની સૌંદર્યમાપસા'.

(અગિળી ચાંધ્યાનું પુસ્તક)

મારા માર્ગદર્શક ડૉ.લવકુમાર દેસાઈના સ્નેહ, સૌહાર્દ અને માર્ગદર્શને મારા કાર્યને સરળ બનાવ્યું. તો પ્રા. હર્ષદ ત્રિવેદી 'પ્રાસન્નેય' નું દિશાસૂચન પણ મને ઉપયોગી નીવડ્યું. મારા કવિમિત્રો પ્રા.સતીશ ડસાક અને ડૉ.ગોપાલશાસ્ત્રીના સહયોગની સહર્ષ નોંધ લઉં છું.

ડેટલાક અપ્રાપ્ય પુસ્તકો જોઈ દશમાં હોવાથી, બાઈન્ડિંગ કરાવેલા પુસ્તકોમાં આરંભના પૃષ્ઠો ન હોવાથી, ડેટલાક પુસ્તકોના આખા ને આખા પાના આપણા જ્ઞાનપિપાસુઓ ફાડી ગયા હોવાથી, બે-પાંચ સંદર્ભગ્રંથોની શાસ્ત્રીય સૂચિ હું મૂકી શક્યો નથી તે માટે ક્ષમાચાચના. પૂરતી ચીવટ રાખવા છતાં ગુજરાતી ટાઈપ મશીનની મર્યાદાઓને કારણે જોડણી દોષો જણાય તો દરગુજર કરશો.

વડોદરા.

- રશીદ ખીર

તા. ૫-૮-૮૯